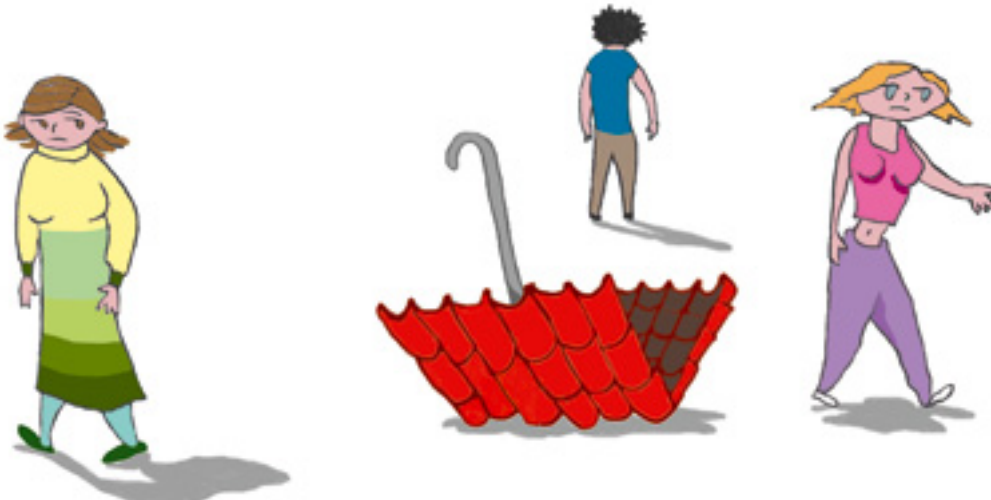

4.1 Allò que és meu, allò que és teu

Un cop algú marxa del pis o tots els companys decideixen o es veuen forçats a deixar l'habitatge compartit, arriba el moment de repartir els elements comuns del pis. Mobles, electrodomèstics, quadres... tot s'ha de tornar a qui pertany o bé s'ha de deixar al pis, depenent de qui l'hagi aportat a la convivència. Els nostres entrevistats ens han comentat què han fet en el cas de que una convivència s'hagi hagut de trencar, bé de manera amistosa, bé de forma menys pacífica:

- **Me'n porto el que és meu:** Si un company marxa i es vol emportar el que és seu, ho pot fer lliurement. Això sí, cal tenir en compte que la resta de companys, en cas que l'habitatge segueixi ocupat per més persones, hauran de fer-se amb allò que la persona s'enduu. Si allò que s'emporta no és res d'ús important, el problema és menor que si s'enduu la nevera, per exemple. Sobre el tema de les habitacions, normalment, qui marxa es sol endur tot el que ha comprat pel seu espai privat.

En cas que tothom marxi del pis, la qüestió és repartir a cadascú el que hagi aportat o fins i tot, repartir-ho de manera equitativa si tot ho heu pagat a mitges. Normalment, es sol repartir les coses depenent de les futures necessitats, tot i que també es pot acordar pagar la diferència als altres sobre cada objecte que un es queda.

- **Pel propietari el que és del propietari:** En el cas dels pisos moblats, una vegada acaba la convivència, tot s'ha de quedar al seu lloc. A més, del bon estat dels objectes que vau trobar al pis quan vau entrar a viure, en depèn el retorn o no de la fiança. A vegades, us poden fer pagar una fiança pels mobles independent de la fiança pel pis. Així, doncs, mireu de tenir cura dels mobles i electrodomèstics durant tota la vostra estada, ja que en depenen els vostres diners, al cap i a la fi.

- **Solidaritat amb els que es queden:** Si algú marxa i no necessita algunes coses que ha aportat, depenent del tipus de relació que es tingui amb la resta de companys i companyes, qui marxa pot deixar-ho com a fons perdut al pis. Normalment s'acostuma a fer amb coses molt voluminoses i de les quals ja se'n disposa al futur habitatge de qui marxa.

- **Revenda:** Qui marxa també pot acordar amb els companys que es queden la venda dels objectes (posem per cas electrodomèstics) que no necessita i que són de la seva propietat. Cal que estigueu d'acord en el preu a pagar i en que l'estat del que es deixa sigui el correcte. També, si l'objecte s'ha comprat en comú, la resta dels companys poden optar a pagar-li la part proporcional que en el seu dia va aportar.

En qualsevol d'aquests casos, el que és important és que tothom quedi satisfet amb el repartiment i ningú se'n senti massa perjudicat.

EXPERIÈNCIES:

La Paula es va quedar sense companys de pis al poc de mudar-se a Santa Coloma. Un dels seus company,

abans de marxar, va comentar-li que li deixaria els mobles i electrodomèstics a canvi d'una quantitat. "El preu que em volia cobrar no es corresponia al preu real dels mobles i electrodomèstics. Estava clar que volia fer negoci". Tot i això, va decidir que s'havia de quedar com a mínim amb la nevera i la rentadora. Finalment, ella també va marxar del pis i no va arribar a pagar-li res pels mobles ni pels electrodomèstics.

L'Hugo es va traslladar amb el mateix company de pis que tenia a Barcelona a una casa de L'Hospitalet que va trobar a través de la Borsa Jove d'Habitatge. "La majoria d'electrodomèstics se'ls va endur el meu company per a un pis que té a Lleida". Així, doncs, van preferir quedar-se amb un parell de coses que li va deixar la propietària enlloc de traslladar la nevera i altres aparells d'un pis a un altre. L'amistat dels dos nois és molt forta, per tant, no hi ha hagut cap problema pel fet de que un dels dos hagi aprofitat coses d'un altre pis per a si mateix.

La Mar comenta que a la habitació de la casa de Bèlgica on va viure no tenia mobles, però els seus companys li van moblar sense que ella ho sabés. La única cosa que va comprar va ser un armari. "Li vaig comprar a la noia que hi havia al pis abans que jo arribés i quan vaig marxar, li vaig revendre a la noia que va ocupar la meua habitació". Així, aquest armari sempre passa de propietari a propietari cada sis mesos aproximadament.